

Toespraak Afscheidsviering Fred Hogenelst, op 28 juni 2026 te Tiel

Afscheid nemen betekent ook loslaten. Vandaag laten we als Suitbertusparochie jou en jij ons los. Ik weet dat dit loslaten voor jou al een paar maanden bezig is. In de afgelopen tijd heb je een aantal interviews gegeven waarin je terugkijkt op de elf jaar waarin je onze pastoor was en tot 1 augustus nog bent. Een van de interviews was in Hartslag. Boven dat interview staat de kenmerkende kop “Omzien in dankbaarheid en opnieuw op weg gaan ...”

Je merkt hierin op dat het wel even duurde voordat je overal thuis was. Niettemin waren de ontmoetingen, zo vertelde je, met je mede-gelovigen vanaf het begin warm en gastvrij. Je geniet, zo zei je, het meest van persoonlijke contacten, waarin je ten volle onze pastoor kan zijn. Daarin noem je bedevaarten, catechese bij doop, huwelijk, communie en vormsel, en de Van Harte Katholiek-bijeenkomsten. Deze opmerking van je raakt de kern van jouw invulling van het priesterschap. Het in het bijzonder nabij willen zijn van van je medemensen die aan jouw zorg zijn toevertrouwd.

Uit eigen ervaring weet ik dat dit alles niet alleen mooie woorden zijn, maar ook waar is. Bijna vanaf het begin van je komst, zo'n elf jaar geleden, heb ik immers het voorrecht gehad met je samen te werken en die samenwerking is in de loop van de jaren steeds intensiever geworden. Zelfs is het zo dat er tussen ons een bijzondere vriendschap is ontstaan.

Dat met elkaar optrekken, onze vriendschap, geeft mij de mogelijkheid om vandaag wat persoonlijker te worden. Ik heb gezien dat je het buitengewoon lastig vond om in dertien geloofsgemeenschappen tastbaar nabij te zijn. En ondanks dat dit alleen al fysiek een onmogelijkheid is, ben je dat blijven proberen. Vaak is dat je gelukt, niet altijd, maar dat laatste ligt zeker niet in eerste instantie aan jou. Regelmatig heb ik gezien dat je emotioneel geraakt werd. Dat vind je lastig, maar het is voor mij een zichtbaar bewijs van je betrokkenheid. Van het gegeven dat je een echt mens bent. Je wil zo graag, misschien wel te graag, inhoudsvol actief zijn. De officiële kerk verschuilt zich m.i. teveel in vorm en procedures, maar vergeet soms dat de zorg en de liefde van God veel verder reikt dan een prachtige liturgie. Het gaat jou om de inhoud. In je preken slaag je er dan ook in toenemende mate in om een brug te slaan tussen ons geloof en de dagelijkse realiteit. Daarmee inspireer je ons om het evangelie een herkenbaar gezicht te geven.

In onze parochie hebben we voor vrijwilligers die veel parochiebreed betekend hebben, misschien zelfs nog betekenen, een speciale onderscheiding: het Suitbertusbeeldje. Jij bent geen vrijwilliger, we hebben je altijd keurig betaald, toch ... Maar de manier waarop jij je voor ons hebt ingezet, is zo bijzonder dat we in een bestuursvergadering besloten hebben jou, als een blijk van erkenning voor die bijzondere en langdurige inzet, ook onze eigen Nobelprijs uit te reiken. Wil je naar voren komen zodat we dit plechtige moment met jou kunnen beleven.

.....

Fred, wij laten elkaar los, we staan binnenkort wat verder van elkaar af, maar Elst, is bijna aan de horizon zichtbaar, zover is je nieuwe standplaats dus niet, en in ons hart blijf je dichtbij. Dank je wel voor je nabijheid, je grote inzet, je herkenbaarheid als medemens op onze gezamenlijke weg door het leven. Wij wensen je van harte Gods zegen toe.

Bert de Weerd
vice-voorzitter